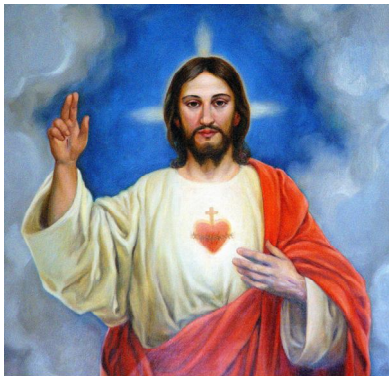

rodzaj lęku przed Bogiem miłosiernym. Taki lęk paraliżuje wszelką zmianę, bo ona wiąże się z wysiłkiem. Kapelani więzienni opowiadają często, że osadzeni i więźniowie najbardziej żałują, że ich złapano. Bliższe jest im nawet poczucie sprawiedliwości niż miłosierdzia. – „Wiem, że muszę odsiedzieć – mówią – ale nie mam zamiaru się zmieniać. Nie pójde do pracy za tysiąc złotych, po odsiedzeniu kary wrócę do dawnych praktyk”. Dochodzi zatem do wielkiego paradoksu, przez który źródłem największego lęku nie jest Bóg – sprawiedliwy sędzia, ale miłosierny Ojciec. Jesteśmy tak jak więźniowie – zdolni do przyjęcia prawdy o sprawiedliwości, zawsze gotowi do „odsiedzenia” swojej kary. Nie mamy tylko ochoty na przyjęcie Prawdy o miłosierdziu. Żeby jej doświadczyć, trzeba, podobnie jak syn marnotrawny, wrócić z wcześniejszej drogi, przyznać się do błędu i zmienić stare przyzwyczajenia. Najgroźniejszy jest lęk przed miłością. Szczególnie wtedy, gdy trzeba na nią odpowiedzieć swoim życiem. Przyjęcie Boga z Jego Miłością stawia każdego człowieka w sytuacji, w której trzeba nierzadko zmienić swoją postawę. Nie wystarczy „zapłacić” za niewierność i w ten sposób „wyrównać” z Bogiem rachunki. Jeśli się przyjmie Prawdę o Bogu miłosiernym, rachunek nigdy nie będzie wyrównany. Człowiek zawsze ma wtedy dług do zapłacenia i to go skłania do przemiany życia. Dlatego nie Chrystus uciszający burzę na jeziorze jest wart naszego życia i miłości, ale Chrystus uciszający rozkołatane grzechem serca.

○○○ KIM WŁAŚCIWIE JEST PAN NASZ JEZUS CHRYSZTUS? ○○○

Każdy, kto czyta jedną z czterech najstarszych biografii Jezusa, jakie zachowały się do naszych czasów (które powszechnie znane są jako Ewangelie), wie, że Jezus był niezwykłym człowiekiem. Wszyscy też muszą przyznać, że miał ponadludzką moc, którą objawiał w różny sposób. Na przykład: **Nauczanie Jezusa.** Jego nauczanie na temat moralności, etyki oraz życia duchowego wprawiało tłumy w zdumienie... ponieważ przemawiał do nich jak ktoś, kto miał władzę, a nie jak ci, którzy w tamtych czasach byli duchowymi przywódcami Izraela. Muhammad, Gandhi, Dalai Lama oraz wszyscy inni duchowi przywódcy, jacy działali od czasów Jezusa aż do teraz, z uznaniem odnosili się do Jego nauki i zachęcali innych, aby postępowali według jej wskazań. Jej założenia zaadaptowali nawet niektórzy świeccy liderzy. **Jezusowa moc uzdrawiania.** Lekarze, stosując nowoczesne metody i sprzęt, są dziś w stanie wyleczyć wiele chorób. Jezus za to leczył wyłącznie Dotykaniem i Słowem. Nic więc dziwnego, że wszyscy dziwili się ogromnie. **Władza Jezusa nad żywiołami.** Meteorolodzy są w stanie przewidzieć nadejście burzy, nie mogą jednak jej powstrzymać. W łodzi miotanej falami na wzburzonym jeziorze Jezus rozkazał burzy, aby się uspokoiła – i tak się stało! Kim On właściwie jest, że nawet wiatr i jezioro są Mu posłuszne? Dziś wielu poddaje w wątpliwość historie takie jak ta, jednak wtedy nikt nie wątpił, że cały ten katalog cudów wskazuje na wydarzenia, jakie naprawdę miały miejsce – wierzyli nawet ci, którzy Mu się sprzeciwiali. W rzeczy samej byli oni pierwszymi, którzy przyznawali, że Jezus posiada ponadnaturalną moc. Wiedzieli, że Jezus uważał się za Boga, a w dodatku mogli się przekonać, że Jego nadzwyczajne działanie potwierdzało Jego naukę.

○○○ ŚWIADECTWO – JAK POZBYĆ SIĘ MIŁOŚCI... DO ALKOHOLU? ○○○

Lady Somerset, znana działaczka trzeźwościowa na początku dwudziestego wieku w Wielkiej Brytanii, opisuje w swoim pamiętniku zdarzenie, które przeżyła w północno-wschodniej Szkocji. Otóż odwiedziła dom skromnych rybaków i widzi na ścianie przepiękny obraz Jezusa, Zbawiciela. Pyta: Skąd ten obraz? Stała przy nim, podziwiała, nie może oderwać wzroku od tego pięknego oblicza Pana Jezusa. I ten właściciel domku, rybak, mówi: Proszę pani, ten obraz ma bardzo ciekawą historię. Proszę sobie wyobrazić, że byłem – jestem alkoholikiem – byłem już na dnie. Pewnego dnia poszedłem do pubu, żeby się znowu napić i widzę na ścianie obraz Pana Jezusa. Pomyślałem sobie, że to nie jest miejsce dla Jezusa. Poszedłem do właściciela pubu i mówię: Sprzedaj mi ten obraz, dam Ci wszystkie pieniądze, które mam przy sobie. Wytrzepałem z portfela wszystkie pieniądze, które miałem, dałem temu właścicielowi: – Masz, weź sobie. Wróciłem do domu z obrazem, powiesiłem go na ścianie. Stałem przed tym obrazem i nagle powróciły do mnie słowa mojej mamy. I mówię: Panie Jezu, czy pomożesz mi powstać? Czy mogę jeszcze stać się wolnym, dobrym człowiekiem? Taka modlitwa zawsze jest wysłuchiwana. Lady Somerset przysłuchuje się temu świadectwu i mówi: A czy nie miał pan potem pokus, żeby wrócić do dawnego życia, żeby wrócić do alkoholu? – **Proszę pani, kiedy Zbawiciel przychodzi do serca, zabiera z niego miłość do alkoholu.**

○○○ ODPUSTY – MIŁOSIĘDZIE NA WYCIĄgniĘCIE RĘKI ○○○

W sakramencie pokuty Bóg odpuszcza człowiekowi grzechy, jeśli ten szczerze za nie żałuje, ale na człowieku spoczywa jeszcze obowiązek wyrównania naruszonego porządku moralnego, bo każde zło jest naruszeniem sprawiedliwości i miłości. Wyjaśniał to św. Jan Paweł II w adhortacji *Reconciliatio et poenitentia*: „Dusza, która upada przez grzech, pociąga za sobą Kościół i w pewien sposób cały Świat. Innymi słowy, nie ma grzechu, nawet najbardziej wewnętrznego i tajemnego, najściślej indywidualnego, który odnosiłby się wyłącznie do tego, kto go popełnia. Każdy grzech rzutuje z mniejszą lub większą gwałtownością, z mniejszą lub większą szkodą na całą strukturę kościelną i na całą ludzką rodzinę” (nr 16). Przebaczenie grzechów nie uwalnia od kary doczesnej na ziemi lub w czyśćcu. Przynosi je dopiero odpust, którego udziela Kościół. Odpust można uzyskać dla siebie lub dla osoby zmarłej po spełnieniu określonych warunków. **Warunki uzyskania odpustu zupełnego:** 1) Brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego (jeżeli jest brak całkowitej dyspozycji – zyskuje się odpust częściowy); 2) Stan łaski uświęcającej lub spowiedź sakramentalna; 3) Przyjęcie Komunii św.; 4) Modlitwa w intencji, jaką Ojciec Święty wyznacza na każdy dzień. Spowiedź, Komunia św. i modlitwa w intencjach Ojca Świętego mogą być wypełnione w ciągu kilku dni przed lub po wypełnieniu czynności, z którą związany jest odpust. Po jednej spowiedzi można uzyskać wiele odpustów zupełnych, natomiast po jednej Komunii św. i jednej modlitwie w intencjach papieża – tylko jeden odpust zupełny.